

[Vagn Bro.]

adtil er blevet modtaget med størst påskønnelse. Nutid er rejsetid, og rejsen i luftrummet er hurtig og for mange af andre grunde tilløkkende. Men hermed er også det bedste sagt om dette øjensynlig alt for sent fremsatte lovforslag, der i øvrigt beskriver en stor og samfundsnyttig tanke på adskillige områder mildest talt vovelige og i bedste fald slet forberedte udførelse. Den øjeblikkelige, for SAS alvorlige, akutte situation har følgende til grundlag.

Efter at der i de første 4 driftsår, fra 1950-51 til 1953-54, stort set var balance — jeg må føje til, at jeg har ikke selv været i stand til at konstatere dette, men på mange punkter må vi her regne med de oplysninger, der er givet, og som jo navnlig stammer fra konsortiet selv — blev der et samlet overskud på ca. 139,5 mill. d. kr. i de følgende 3 driftsår fra 1954-55 til og med 1956-57, medens der i de derefter følgende 3 år — idet der var balance i 1958-59 — var et samlet underskud på ca. 80 mill. d. kr. samt en nødvendig henlæggelse til ventelige krav på 64,1 mill. d. kr. Det samlede resultat af driftsåret 1959-60 blev herefter et underskud på 112 mill. d. kr. Jeg forstår det således, at da der i 1958-59 var balance og året før kun et underskud på 22 mill. d. kr., er det faktisk fra begyndelsen af forrige driftsår, de store underskud begyndte at formere sig.

Jeg kunne nok have interesse i at høre den højtærede ministers udtalelse om, hvornår, og det vil altså sige hvor tidligt man i året 1959-60 er begyndt virkelig at måtte blive foruroliget ved dette meget ugunstige omslag i SASs økonomiske situation. Jeg er klar over, at der den 19. december 1960 — det vil altså sige for godt 4 måneder siden — blev nedsat et særligt embedsmandsudvalg, men dette skete jo først lige ved kalenderårets udløb, hvor det store underskud på 112 mill. kr. blev noteret. Det forekommer mit parti, at det var meget sent, at låne- og tilskudsgiverne begyndte at undersøge forholdene. Og forholdet er nu det, at vi i folketinget, kun 3 uger før ferien, får fremsat et lovforslag, der omhandler ydelser fra de 3 skandinaviske stater på 280 mill. kr., for Danmarks vedkommende på ca. 82 mill. d. kr., og det på grundlag af en embedsmandsberet-

ning, hvori man selv erkender, at der er levnet embedsmandsudvalget for kort tid. Det hedder herom — hvis jeg må citere —:

„På grund af den korte tid, der således har været til rådighed, har det ikke været muligt for udvalget at foretage eller lade foretage mere omfattende undersøgelser, men udvalget har i det væsentlige været henvist til på grundlag af de oplysninger og synspunkter, som er meddelt af konsortiet, at søge at bedømme dettes økonomiske stilling og planer for virksomheden i de nærmeste år.“

Ja, så mange er ordene, og det er samtidig i virkeligheden regeringens grundlag for det hele. Det plejer jo ikke at foregå på den måde, heldigvis, og det bør ikke foregå på den måde. Thi det plejer dog ikke at være således som her, hvor et konsortium, hvis hele oprindelige indskudskapital reverenter talt er spist op, altså bl. a. ved fejlslagne dispositioner og flot administration — og jeg har forstået i ikke uvæsentlig grad netop på grund af dispositioner i 1957, 1958 og 1959 — rekonstrueres — thi det er det, der er tale om — ved statens og private ydelser af forskellig art på 280 mill. kr. for hele SASs vedkommende, altså 82 mill. d. kr. for Danmark. Og det sker alene på grund af konsortiets egne oplysninger, der altså tidligere de facto har vist sig på afgørende punkter ikke at holde stik, og en alt for sent foretaget embedsmandsundersøgelse, der ikke — det siger embedsmændene selv — har bygget på tilbunds gående undersøgelser, men i virkeligheden på konsortiets egne oplysninger, der dækker perioden fra januar til formentlig slutningen af marts.

Hvis en bank eller sparekasse skal rekonstrueres — og det er jo også private selskaber — plejer man først at foretage en egentlig undersøgelse, som skal søge at skaffe klarhed over, hvilke fejl der er begået, og om der i det hele taget på grundlag af sikre prognoser er mulighed eller i hvert fald sandsynlighed for en fortsættelse — altså i dette tilfælde om man kan fortsætte i det nuværende meget store og vidtspændende omfang, eller om det ikke ville være det forsvarligste, alt taget i betragtning, at foretage en indskrænkning på mere lokal nordisk basis.

Jeg siger ikke dette, fordi mit parti eller